

Passend Onderwijs: via

Tekst: Maria van Amerongen

Passend Onderwijs: elk kind in Nederland een plekje op school. Is dat haalbaar? Nee, blijkt uit deze rubriek waarin Balans Magazine per uitgave twee thuiszitters portretteert. Zij vallen onder de vierduizend kinderen uit de Balansdoelgroep, die volgens het ministerie van OC&W thuiszitten. Werk aan de winkel voor alle verantwoordelijken onder wie OC&W, de samenwerkingsverbanden en de Onderwijsinspectie. De portretten worden ingeleid door een voor de thuiszittersproblematiek relevant onderwerp.

WebChair: vanuit huis toch op school

WebChair is ideaal voor kinderen die om gezondheids-, gedrags- of praktische redenen thuiszitten. Via het web zijn ze alsnog 'aanwezig' in de klas. Vanuit huis op school. Directeur Eugenia Vissers-Mangana van WebChair: "Kinderen willen gewoon met andere kinderen samen zijn en echt contact hebben."

De WebChair is een communicatiemiddel dat maakt dat een kind aanwezig is in de klas. Niet fysiek, maar via een laptop thuis. Eugenia vertelt: "Op school staat een tv in de klas, inclusief speakers en een camera. Daardoor kan het kind thuis achter zijn laptop 360 graden om zich heen kijken in de klas. En inzoomen als er iets op het bord wordt geschreven."

De WebChair is bedoeld om de sociaal-emotionele ontwikkeling in de groep te stimuleren. Zowel de leerkracht als de kinderen in de klas zien de thuiszitter en kunnen met hem praten. Dit geldt ook omgekeerd. "De leerling thuis leert omgaan met de groep. Zo kan hij op een veilige manier deelnemen aan de les en de

sociale omgeving van de klas en de school. Eerst tien minuten per week, daarna iets langer. Om uiteindelijk fysiek terug te keren in de klas." Er is een jongen van elf jaar in Hilversum die nooit eerder naar school is geweest en ermee werkt. Sinds juni gaat hij naar school via de WebChair. Het is voor iedereen wennen, zegt Eugenia. "Maar de klas heeft hem helemaal geaccepteerd. Ze helpen hem, werken met hem samen en ze leren van elkaar. Uiteindelijk kan hij terugkeren op school." Volgens haar denken mensen soms dat de WebChair het makkelijk zou maken voor de leerling om thuis te willen blijven zitten, maar het tegenovergestelde is het geval: kinderen willen het liefst naar school gaan. "De school is een mini-maatschappij, die hen voorbereidt op de echte maatschappij."

Pilot

Op dit moment is er een pilot aan de gang waarbij kinderen met autisme werken met de WebChair. Dat gebeurt onder supervisie van wetenschappelijk onderzoeker, therapeut, schrijfster en

docent Martine Delfos. Zij ziet als voordeel van de WebChair dat kinderen die sociaal angstig zijn geworden – bijvoorbeeld doordat ze gepest zijn en uitvallen op school – een groep kunnen bekijken, eraan kunnen wennen en zo hun angst overwinnen.

Maar nadelen kunnen er ook zijn. Martine: "Het gebruik van de WebChair kan zo veilig voelen voor kinderen die ernstig getraumatiseerd zijn, dat ze ermee verder willen gaan en niet echt naar school willen. Als de WebChair onvoldoende begeleid wordt, zal het risico groter worden dat de toeleiding naar school niet lukt. In geval van gedragsproblemen kan het zijn dat scholen het willen inzetten om het kind wel les te geven, maar niet in de school zelf te hebben. De WebChair is daarentegen bedoeld voor scholen die willen werken aan de terugkomst van het kind. Dat vergt ook een zorgvuldige selectie van scholen. In werkelijkheid naar school gaan, samen met anderen, is voor ieder kind van doorslaggevend belang.

Meer info: www.webchair.com

Laptop thuis in de klas

Moeder Yvonne met thuiszitter Niels (13, PDD-NOS):

‘School zei niets positiefs over Niels’

De dagen dat Niels de afgelopen drieënhalve jaar op school is geweest, zijn op twee handen te tellen. Yvonne: “Passend Onderwijs bestaat niet voor mijn kind.”

“Afgelopen september kwam Niels terecht in het speciaal onderwijs. Daar ging het direct mis. Daarvoor, op een reguliere basisschool, werd hij al steeds geschorst vanwege zijn regressief (*teruggang in ontwikkeling, red.*) gedrag. Niels heeft mede hierdoor een trauma opgelopen, dat hij heel vaak opnieuw beleeft. Hij ging van de ene naar de andere school. Hij werd behandeld bij een GGZ-instelling. Hij wil dolgraag leren, maar zegt dat school niet eerlijk is.

Wat Niels nodig heeft zijn positieve ervaringen. Bij een schoolreisje werd hem vijf minuten voor vertrek meegedeeld dat hij niet mee mocht. Toen was de vertrouwensband met school geschaad. Vanaf die tijd heeft hij geen school meer bezocht, en er is ook geen zicht op een nieuwe school. De laatste school wist niks positiefs over hem te zeggen.

Van het samenwerkingsverband hoor je niets. Op dit moment gaat Niels naar een psycholoog. Ik ben zo bang dat hij zichzelf uit onmacht wat aandoet. Nu zit hij op een zorgboerderij, en dat gaat prima. Ik denk dat wij nog een hele lange weg te gaan hebben. Niels wil onderzoeker worden, maar hij is wanhopig. Hij zag in het onderwijs zijn droom en zijn toekomst uiteenspatten.”

Moeder Bianca met thuiszitter Giovanni (15, ADD):

‘Giovanni wil dolgraag naar school’

Giovanni heeft geen doel in z'n leven. Hij vindt het afschuwelijk dat hij niet naar school kan. Bianca: “Ik heb een zwaar hart. Dit wil je niet voor je zoon.”

“Op de basisschool ging het prima met Giovanni. Maar in 1-vwo begonnen de problemen. Giovanni kwam niet tot leren. Met lage cijfers tot gevolg. Het was chaos in zijn hoofd, zei hij. Na een psychologisch onderzoek bleek hij ADD te hebben en moest hij naar 2 vmbo-t. Hij deed daar niks, omdat hij die overstap niet kon verwerken. We hebben er gesprekken over gehad op school, en toen mocht hij toch over. Voorwaarde was wel dat hij twee weken Zomerschool volgde.

Daar heeft een jongen hem een klap gegeven. Buiten schooltijd heeft Giovanni hem een klap terugverkocht. Begin derde jaar werd hij toen een week geschorst. Terwijl die ander geen straf kreeg. We hebben een coach ingeschakeld, en hij kreeg medicatie. Toen ging het veel beter. Toch had hij vaak zijn huiswerk niet af; op vmbo-t zitten en niet goed kunnen plannen waren de oorzaken. Toen deed school een aanvraag voor speciaal onderwijs, zonder dat wij het wisten.

Nu zit hij sinds afgelopen december thuis, want hij en wij willen niet dat hij naar het speciaal onderwijs gaat. School zegt dat ze ‘handelingsverlegen’ is, maar vertelt er niet bij waarom. Het samenwerkingsverband komt alleen met scholen voor speciaal onderwijs. We hadden liever een oplossing gezien op het huidige vmbo-t.”